

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области одбране, који је потписан у Минску, 10. новембра 2014. године, у оригиналу на српском, руском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ
О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Белорусије (у даљем тексту: „Стране”),

У жељи да допринесу миру и безбедности у свету,

Наглашавајући потребу за свеобухватном сарадњом јачањем поверења,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Циљ овог споразума је да се унапреди сарадња између Страна у области одбране, у оквиру њихових надлежности и у складу са њиховим националним законодавством и преузетим међународним обавезама.

Члан 2.

Сарадња између Страна на основу овог споразума заснива се на принципима једнакости и заједничких интереса и неће утицати на права и обавезе Страна које произилазе из међународних споразума које су потписале било појединачно или заједно са другим државама или међународним организацијама.

Сарадња између Страна на основу овог споразума неће се спроводити на штету ни једне државе.

Члан 3.

Термини који се користе у овом споразуму имају следеће значење:

1. Страна пошиљалац је Страна која шаље особље, средства и опрему на територију државе Стране примаоца;
2. Страна прималац је Страна на територији чије државе се налазе особље, средства и опрема Стране пошиљалоца;
3. Особље подразумева војна и цивилна лица на служби у институцијама и органима Страна.

Члан 4.

Надлежни органи за спровођење овог споразума су Министарство одбране Републике Србије и Министарство одбране Републике Белорусије.

Члан 5.

Стране остварују сарадњу у следећим областима:

1. војноекономска сарадња;
2. војнонаучна сарадња;
3. војно школовање и обука;
4. законодавство у области одбране;
5. војна медицина;
6. мировне операције;
7. заштита животне средине у оквиру војних потреба и
8. друге области од заједничког интереса, о којима се Стране или њихови надлежни органи договоре.

Члан 6.

Сарадња између Страна остварује се у складу са националним законодавством Страна кроз:

1. званичне посете;
2. радне састанке;
3. размену искустава и консултације;
4. учешће на вежбама;
5. учешће на конференцијама, симпозијумима и семинарима;
6. размену потребних информација и докумената;
7. истраживачке пројекте од обостраног интереса и
8. друге облике сарадње о којима се Стране или њихови надлежни органи договоре.

Члан 7.

За потребе спровођења овог споразума као и развијања сарадње у областима од заједничког интереса, надлежни органи Страна могу да закључе посебне уговоре у погледу појединачних пројеката и активности. Такви посебни уговори неће садржати нова права и обавезе Страна.

Посебни уговори из става 1. овог члана, закључују се у складу са овим споразумом и не чине његов саставни део.

Члан 8.

У сврху спровођења одредаба овог споразума, надлежни органи Страна израђују годишњи план билатералне сарадње.

Члан 9.

Стране обезбеђују заштиту података који се размене у оквиру сарадње у области одбране, сагласно њиховом националном законодавству.

Уколико једна Страна уступа трећој страни податке које је добила у оквиру сарадње сагласно овом споразуму, уступање се врши након добијања писане сагласности друге Стране.

Стране су сагласне да питања размене и заштите тајних података буду предмет посебних уговора.

Члан 10.

Стране и/или њихови надлежни органи, по принципу реципроцитета, носе све трошкове у вези са реализацијом активности сагласно овом споразуму, као и активности на основу посебних уговора и годишњих планова.

Страна пошиљалац сноси трошкове транспорта за своју делегацију на заједнички договорено место на територији државе Стране примаоца и обрнуто. Страна прималац сноси све трошкове транспорта за делегацију Стране пошиљалоца на својој територији, као и трошкове њиховог смештаја и исхране.

Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, Стране и/или њихови надлежни органи могу да се договоре о другачијој подели трошкова за конкретне активности.

Члан 11.

Страна примаоца, у случају потребе, пружа без накнаде, хитну медицинску и стоматолошку заштиту особљу Стране пошиљаоца у војним медицинским установама док борави на њеној територији у циљу реализације овог споразума.

Члан 12.

Ако се током реализације активности на основу овог споразума нанесе било каква штета имовини Страна или дође до повреде или смрти особља Страна, свака од Страна сноси трошкове штете нанете њеној имовини, повреде или смрти који су се десили особљу. Уколико је до повреде дошло намерно или услед грубе непажње, Страна чије су особље или имовина нанели штету, изазвали повреду или смрт, сноси трошкове накнаде штете другој Страни.

Члан 13.

Док борави на територији државе Стране примаоца, особље Стране пошиљаоца обавезно је да поштује законе, процедуре, прописе и обичаје државе Стране примаоца.

Док борави на територији државе Стране примаоца, особље Стране пошиљаоца дисциплински је одговорно свом претпостављеном старешини, односно војном изасланику на територији државе Стране примаоца. Претпостављени старешина, односно војни изасланик на територији државе Стране примаоца има право да предузима дисциплинске мере против свог особља на одговарајући начин, у складу са националним законодавством.

Члан 14.

Сваки спор који евентуално настане приликом тумачења или спровођења овог споразума, стране и/или њихови надлежни органи решаваће искључиво консултацијама и преговорима.

Члан 15.

Стране могу да измене и допуне овај споразум у било које време, заједничком писаном сагласношћу, посебним уговорима који ће се сматрати саставним делом овог споразума. Усвојене измене и допуне ступају на снагу у складу са чланом 16. овог споразума.

Члан 16.

Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се Стране међусобно обавештавају да су, у складу са националним законодавством, испуниле све услове неопходне за ступање на снагу Споразума.

Споразум се закључује на неодређени период.

Свака од Страна може да откаже овај споразум писаним обавештењем другој Страни. Споразум престаје да важи шест (6) месеци након слања таквог писаног обавештења.

Престанак важења Споразума неће утицати ни на једну од обавеза које захтева спровођење заједничких програма, пројеката и других активности започетих у време док је Споразум на снази, осим уколико се Стране и/или њихови надлежни органи другачије не договоре.

У случају престанка важења овог споразума, посебни уговори из члана 7. овог споразума, остају на снази до њиховог испуњења, односно истека периода важности, осим уколико тим уговорима није другачије одређено.

Потписано у Минску, дана 10. новембра 2014. године, у по два истоветна примерка, сваки на српском, руском и енглеском језику, при чему су све верзије подједнако веродостојне. У случају различитог тумачења одредаба овог споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ

Братислав Гашић
Министар одбране

Јуриј Жадобин
министар одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области одбране садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за доношење Закона

Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области одбране чије се потврђивање предлаже овим законом, опредељују се основни циљеви и принципи на којима ће се заснивати сарадња у области одбране између влада Републике Србије и Републике Белорусије, односно њихових надлежних органа, а у циљу доприноса развоју билатералних односа две државе, као и миру и безбедности у свету.

Првенствени циљ предложеног закона, односно закљученог споразума, је успостављање правног оквира који би омогућио сарадњу уговорних страна и њихових надлежних органа у области одбране (планирање одбране, војноекономска и војнонаучна сарадња, војно образовање и обука, мировне операције, као и други сегменти од заједничког интереса).

3. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење Закона

За спровођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства, будући да се средства која су потребна за спровођење Споразума, предвиђају финансијским планом Министарства одбране.